

HEINRICH HEINE

Lírai intermezzo
IX.

*A dal szárnyára veszlek,
S viszlek, Kedves, tova,
Hol partján a Gangesznek
A hely, mi vár, csoda;*

Ott virágzó kerti tájra
Hull a szelíd holdsugár,
S a lótusz fehér virága
Rád, édes hűgára vár.

Kacajuk ibolyák szórják
Néztvén a csillagokat,
Titkon mesélnek a rózsák,
Meséik illatosak.

Ott fognak nálunk a jámbor
Gazellák megállani,
S halljuk, hogyan zúg a távol:
Szent folyam hullámai.

Ott lelünk fekhelyet s enyhet
Pálmakoronák alatt –
Inni békét és szerelmet
És álmodni boldogot.

(Tatár Sándor fordítása)